

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Kr. Pedersen*): Jeg vil straks udtale min Glæde over den Tilslutning og gode Forstaaelse, Lovforslaget har fundet fra forskellige Sider i dette Ting, særlig fra de tre mindre Grupper, men jeg kan samtidig ikke tilbageholde en Beklagelse over, at det ikke har fundet samme Tilslutning hverken fra den højtærede Indenrigsministers eller fra Flertallets Side. Selvfølgelig kan der være Fejl i Forslaget, men de kunne jo rettes ved Sagens Behandling.

Om den Fejl, som den højtærede Minister pegede paa, at man ved Forslaget vilde fratage en hel Del Vælgere i København deres Valgret, vil jeg sige, at den Beregning, han opstillede, kunde have været sparet, thi den højtærede Minister ved dog meget godt, at det i alt Fald ikke er Hensigten med Lovforslaget. København findes ikke omtalt i § 7 i Loven, hvortil vor Ændring er foreslaet. Denne Paragraf og de Paragraffer, som indeholde Bestemmelser om Forhøjelse og Nedsættelse af Kommuneskatten, finde ikke Anvendelse paa København, der jo danner en Undtagelse i hele den kommunale Beskatning — en beklagelig Undtagelse efter min Mening, men det skal jeg ikke her komme ind paa. Naar København alligevel er nævnt her i § 1, ligger det i, at man har citeret et Stykke af § 8 i Loven om Formue- og Indkomstskat til Staten for derved at antyde, at Fradragene for Børn ikke skulle finde Anvendelse overfor Kommuneskatten. Det er maaske en Fejl, en Uklarhed, men den kan selvfølgelig rettes i Udvalget. Jeg skal i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at Skattelovene ikke have været fri for Fejl paa forskellige Punkter — det var jo heller ikke saa underligt — og have trængt til Forklaringer baade her og der. Det er ikke ganske faa Cirkulærer, der i Anledning af disse Love er udsendte, ledsagede af Vejledninger, som have været mindst lige saa omfattende som selve Lovene. Ogsaa med Hensyn til § 7 har der fundet en Forklaring eller Fortolkning Sted, en meget heldig Fortolkning efter min Mening, men dog en Fortolkning.

Den højtærede Minister kom ogsaa ind paa, at det ikke var let at forstaa efter Forslaget, om Kildeartbeskatningen skulde bruges før eller efter Fradragene. Jeg tror ikke, den højtærede Minister kan være i Tvivl her, thi Paalægene ifølge Kildeartbeskatning foretages, jo, før vi bruge Procenterne som Nedsættelse eller Forhøjelse, og de Fradrag, som vi fore-

slaa, skulle være til Støtte og tjene til Udvidelse af de Lempelser, som fremkomme ved hine Fradrag, saa de komme selvfølgelig til at staa ganske sideordnede dermed.

Foruden disse formelle Indvendinger havde den højtærede Minister ogsaa nogle reelle Indvendinger, og det er jo de væsentlige. Han sagde, at vi havde ikke noget Materiale til at bedømme dette Forhold, og den ærede sidste Taler var inde paa det samme. Jeg omtalte i mit første Foredrag, at vi netop havde dette Materiale, thi vi kunne ikke faa noget andet eller bedre Materiale end det, som er indkommet efter den første Ligning. Efter det Materiale, som der er indkommet, kan man drage lige saa mange Erfaringer, det skal være, lige saa godt som naar vi faa en helt ny Ligning. Det kan ikke bestrides, forekommer det mig, at har man begaaet en eller flere Fejl ved første Ligning, kan man tage Grundlaget frem og bedømme det lige saa godt, som hvis man faar et nyt Grundlag frem ved en ny Ligning. Jeg gad vide, hvad mere vi skulde vinde i den Retning ved at vente. Den højtærede Minister siger, at Sogneraadsforeningerne ogsaa tilraade at vente. Ja, det er mig ikke ubekendt, at adskillige tilraade det, men vi maa ikke glemme, at hverken Amsraad eller Sogneraadsforeninger i særlig Grad repræsenterer de mindre Skatteydere.

Det er mærkeligt, at medens man fra Regeringens og Flertallets Side i denne Sal under Forhandlingen om Lovforslaget om Udlaan af Statslaanefonden til Udstykning af større Landejendomme ikke turde overlade til Sogneraadene at bortfæste Jord uden at spørge de højere Autoriteter derom, lægger man i dette Tilfælde, forekommer det mig, overdreven Vægt paa, hvad Sogneraadsforeninger og Amsraad mene om dette Forhold. Det maa ikke glemmes, at de, for hvem disse ere Repræsentanter, ikke i særlig Grad rammes af den ny Beskatning. Jeg mener derfor, som jeg sagde i mit første Foredrag, at Tiden er udmærket egnet til at foretage disse Rettelser straks. Hvis jeg opfattede den ærede sidste Taler rigtigt, sagde han ogsaa, at til at begynde med vare Ligningsmyndighederne paa det rene med, at det og det skulde rettes, men de vare en Del mere i Tvivl derom senere. Naar man nu baade fra Regeringens og Folketingets Side tilraader at vente, virker det ude omkring saaledes, at man ogsaa der mener, at der er noget i, at man skal